

Sosialismi 101: perusteet

Perusoikeudet

Sananvapaus

Oikeus ilmaista oma mielipide pelkäämättä seurauksia (kuten vankeusrangaistus tai kuolemanrangaistus) on kaikkien ihmisten perusoikeus. Tätä oikeutta ei pidetä tekosyynä häirintään, syrjimiseen tai muuhun ihmisten laillisia vapauksia ja oikeuksia loukkaaviin toimintoihin. Vihapuhe ei ole sananvapautta.

Uskonnonvapaus

Vaikka marxilaisuus on filosofisesti materialistinen maailmankuva ja hylkää siten uskonnon epätieteellisenä, ei ole epäilystäkään siitä, että uskonnollinen käytäntö on kaikkien ihmisten perusoikeus. Kirkkoja, temppelaita, moskeijoita tai muita, pitäisi olla kaikkien niiden halukkaiden käytettävissä.

Äänioikeus

Sosialismi on pohjimmiltaan demokraattinen ideologia. Sana demokratia tulee kreikasta "demos" (ihmiset) ja "kratia" (valta): Kirjaimellisesti "kansan hallitsema". Vaikka kapitalismi on progressiivinen askel pois feodaalisuudesta, se on luonnostaan epädemokraattinen. Talous, joka määrittää kaikenlaiset asiat terveydenhuollon ja koulutuksen laadusta ja saatavuudesta, jos nukumme katto päähän päällä tai kadulla, ei ole ihmisten hallittavissa. Kapitalismi asettaa rikkaat talouden hoitamiseen ja siten myös elämämme. Sosialismi asettaa kansan vastaamaan taloudesta tekemällä taloudesta demokraattisen valvonnan. Tapa, jolla tämä tapahtuu, vaihtelee taipumuksesta toiseen, mutta periaate on sama: Talous on liian tärkeä, jotta se voidaan antaa vain pienelle osalle väestöä. Oikeus äänestää ja tulla valituksi vapaassa, oikeudenmukaisessa, rehellisessä ja avoimessa demokraattisessa järjestelmässä - ilman urapoliitikkoja, nepotismia, korruptiota tai lahjontaa - on perustavanlaatuinen ja luovuttamaton.

Oikeus opetukseen

Opetus, eli järjestelmä, jonka on tarkoitus auttaa henkilöä muuttamaan tuottavaksi, vastuulliseksi, aikuiseksi yhteiskunnan jäseneksi, tulisi olla korkealaatuista, muuttuvaa ja sopeutuvaa yhteiskuntatieteiden uusimpiin löytöihin, ja kaikkien saataville maksutta. Esikoulusta yliopistoon. Pitkällä aikavälillä laadukas koulutus parantaa yhteiskuntaamme kaikilla mitattavilla tavoilla. Siksi koulutus on perusoikeus ja luovuttamaton oikeus.

Oikeus terveydenhuoltoon

Ei ole tärkeämpää oikeutta kuin itse elämä. Kaikilla ihmisillä, ihonväristä, kansallisuudesta, uskonnosta, koulutuksesta, omaisuudesta, aikaisemmasta toiminnasta tai varallisuudesta riippumatta, on oikeus hoitohenkilökunnan hoitoon ja heille kuuluu antaa asianmukaisia lääkkeitä niitä tarvittaessa. Kaikkien lääketieteellisten toimenpiteiden, jotka vaaditaan henkilön yleiseen fyysiseen ja henkiseen hyvinvointiin, tulisi olla kaikkien sitä hakevien käytettävissä, maksutta. Sekä henkinen että fyysinen terveydenhuolto on perusoikeus.

Oikeus ruokaan ja veteen

Maailma tuottaa tarpeeksi ruokaa ruokkiakseen koko ihmiskunnan. Itse asiassa, maailma tuottaa enemmän kuin tarpeeksi ruokaa. Silti aliravittujen ihmisten määrä maailmassa on ollut kasvussa vuodesta 2014, ja vuonna 2016 se oli arviolta 815 miljoonaa (YK: n elintarvike- ja maatalousjärjestö, 2017). Rikkailla mailla ei ole vain liikalihavuuteen liittyviä ongelmia, vaan myös ylikulutukseen. Vuosittain ruokajätettä heitetään tonneittain hukkaan. Yksityiset yritykset ovat katsoneet, että elintarvikkeet, joita ei voida myydä (maito, joka on vanhentunut, tomaatit, jotka eivät ole riittävän punaisia tai kiiltäviä), on heitettävä pois ja valkaisuainetta on kaadettava päälle niin, että nälkäiset ja

kodittomat eivät syö siitä. On epäinhimillistä käytäntöä kieltää ruoka nälkäisiltä vain, koska sinulla on paljon, mutta kaikin tavoin varmistaaksesi, että nälkäiset eivät edes syö roskaa on hyväksymätöntä. Siksi oikeus riittävään ruokaan ja veteen terveelliseen elämään on perusoikeus.

Oikeus työhön ja palkkaan

Sosialismin myötä sanotaan hyvästi 8 tunnin työvuoroille työpöydän takana, ainoana päämääränä vuorata toimitusjohtajan taskut. Työpaikkojen tulisi mieluiten edistää jollain tavalla yhteiskunnan kollektiivista hyvinvointia. Jokaisella on kyky osallistua yhteiskuntaan, ja yhteiskunnalla on resursseja maksaa kaikille työntekijöille ihmisarvoiset palkat. Kapitalismin aikana työttömyys on hyödyllistä rikkaille. Sosialismin aikana työttömyys ei ole hyödyllistä kenellekään. Siksi oikeus työhön ja oikeus maksuun työstä sen määrän ja laadun mukaan on perus- ja luovuttamaton oikeus.

Oikeus lepoon ja vapaa-aikaan

Ylihyötyminen ja stressi johtavat useampiin sairauspäiviin, alempaan tuottavuuteen, alhaisempaan työtyytyväisyyteen, yhteiskunnasta vieraantumiseen, sekä masennuksen ja itsemurhien tapauksiin. Oikeus lepoon ja vapaa-aikaan on oikeus, ja se olisi varmistettava vähentämällä ylivoimaisen enemmistön työpäivää kahdeksasta kuuteen tuntiin, vuosilomaa täydellä palkalla.

Oikeus sosiaaliturvaan ja asumiseen

Sosiaaliturva takaa mukavan elämisen niille, jotka ovat joko tilapäisesti tai pysyvästi työkyvyttömiä sairauden, vamman tai iän takia. Uusien vanhempien kuuluu ottaa palkallista vapaata työstä vastasyntyneen hoidosta. Kaikilla ihmisillä kuuluu olla varaa perustarpeisiin, kuten asuntoon, ruokaan, vaatteisiin, puhelimiin ja Internetiin. Sosiaaliturva on edellytys yhteiskunnan inhimillisyydelle, joten se on perusoikeus ja luovuttamaton oikeus.

Emme ole sosiaalidemokraatteja

Monet Euroopan kansat harjoittavat sosiaalidemokratiana tunnettua ideologiaa. Sosiaalidemokratia on ideologia, joka tukee "taloudellisia ja sosiaalisia toimia sosiaalisen oikeudenmukaisuuden edistämiseksi kapitalistisen talouden puitteissa" ja siten kapitalistista ideologiaa, ei sosialistista ideologiaa. Sosialismi vastustaa määritelmällisesti kapitalismia ja pyrkii purkamaan kapitalistisen järjestelmän. Vaikka sosiaalidemokraattiset kansat menestyvät joissakin suhteissa hyvin, ne pystyvät tarjoamaan kansalaisilleen vain sosiaaliturvaa, koska kolmannessa maailmassa on halpaa työvoimaa, ja työväenluokan korkeat verot. Me sosialistit vastustamme työpaikkojen ulkoistamista kolmannen maailman maille ja vastustamme väestön veroja. Uskomme yhteiseen omistukseen yritystoiminnasta, jonka tuottavuutta hyödynnetään koko yhteiskunnan eikä vain toimitusjohtajien hyväksi. Verot ja uudelleenjako hyökkäävät vain epätasa-arvon oireisiin, eivät syihin.

Emme ole sosiaalidemokraatteja. Emme ole Maria Ohisalo, Sanna Marin, tai Annika Saarikko. Olemme sosialisteja

Meistä sanotaan monia asioita, joista suurin osa ei pidä paikkaansa. Tämän verkkosivuston ovat tehneet sosialistit, ja käytämme sitä kertoaksemme puolellemme asioista. Tämän verkkosivuston ensisijaisena tarkoituksena ei ole kääntää ihmisiä sosialismiin, vaan kouluttaa heitä siitä, mihin sosialistit uskovat, ja häpäistä valheita, joista kerrotaan meistä. Jos haluat oppia lisää, katso alla olevat linkit.

Usein Kysytyt Kysymykset

[Onko kukaan merkittävä henkilö kannattanut sosialismia ja/tai kommunismia?](#)

On! Albert Einstein, George Orwell, Helen Keller, Leila Khaled, Malala Yousafzai, Martin Luther King, Jr., Nelson Mandela, Oscar Wilde, Frida Kahlo ja Pablo Picasso vain muutamia mainitakseni.

Mielestäni on olemassa vain yksi tie näiden vakavien haittojen eliminoimiseen, nimittäin sosialistisen talousjärjestelmän luominen yhdistettynä sellaiseen kasvatusjärjestelmään, joka olisi suunnattu kohti yhteiskunnallisia päämääriä. Sellaisessa talousjärjestelmässä yhteiskunta itse omistaa tuotantovälineet ja käyttää niitä suunnitelmallisesti hyväkseen. Suunnitelmatalous, joka mukauttaa tuotannon yhteisön tarpeisiin, jakaisi tehtävän työn kaikkien työkykyisten kesken ja takaisi elannon jokaiselle. Yksilön kasvatus, sen lisäksi että se edistää hänen omia synnynnäisiä kykyjään, voisi yrittää kehittää häneen vastuuntuntoa kanssaihmiensä kohtaan, sen vallan ja menestyksen ihannoimisen sijasta joka vallitsee nykyisessä yhteiskunnassamme.

- Albert Einstein "Miksi sosialismi?" 1949 ([Helsinki: Rauhankirjallisuuden edistämisseura, 1980](#))

Miksi minun pitäisi olla sosialisti?

Lyhyesti sanottuna, sosialismi kuuluu kaikille, jotka uskovat, että ihmiskunnan on toimittava yhtenäisesti ja järjestäytyneesti vastaamaan sukupolvista ja sen ulkopuolisista ongelmista. Sosialismi on kaikille, jotka ovat kyllästyneitä ahneuden ja vaurauden ajoa maailmassamme ja kuinka muutamilla miljardööreillä on enemmän valtaa vaikuttaa maailmaan kuin me kaikki muut yhdessä.

Meille työntekijöille ei makseta arvoamme. Työntekijän tuottama arvo on enemmän kuin hänelle annettu palkka. Pomo käyttää hyväkseen häntä ja hänen työtään voittoa varten - ansaitakseen rahaa. Työssä työntekijä asuu pomonsa diktatuurin alla. Hänellä ei ole sananvapautta (hänet voidaan erottaa "väärän" sanomisen vuoksi) eikä demokratiaa ole; toimitusjohtaja ja hallitus päättävät kaikesta - työntekijät eivät yleensä saa tehdä päätöksiä itse tai koko yrityksen puolesta.

Socialismin vallitessa kaikki työntekijät saisivat kerätä kylvämänsä ja saamansa työvoiman arvon mukaan sekä päättää demokraattisesti työpaikan hallinnasta. Työntekijät tuottavat arvoa, heidän on saatava etuudet. Toimitusjohtajat ja muut eivät lisää yrityksen tuottamaa arvoa, mutta heille maksetaan kuitenkin satoja kertoja enemmän. Jotta työntekijä ansaitsisi yhtä paljon kuin toimitusjohtaja ansaitsee yhdessä vuodessa, hänen olisi työskenneltävä 45 vuotta. ([Lähde](#))

Tämän lisäksi rikkaiden, toimitusjohtajan bonusten, veronkierron ja offshore-pankkitilien veronalennukset ja se, että 8 ihmistä omistaa jopa 50% koko maailman väestöstä (lähteet: [1](#), [2](#), [3](#)). Saan nopeasti melko selkeän kuvan siitä, kuinka epäoikeudenmukaisesti nykyinen talousjärjestelmämme on rakennettu. Mutta se ei näytä tältä vahingossa: kapitalismi tehtiin epäoikeudenmukaiseksi.

Mitä on kapitalismi?

Jotta ymmärtäisimme, miksi sosialismi on välttämätöntä, meidän on ensin ymmärrettävä, mitä kapitalismi tarkalleen tarkoittaa. Kapitalismi on nykyisin vallitseva tuotantotapa maailmassa. Kapitalismi sallii tuotantovälineiden yksityisen omistamisen, ts. Yksityisen (tuottavan) omaisuuden, kuten tehtaat ja muut työpaikat. Kapitalismi sallii kenen tahansa (jolla on riittävästi pääomaa) luoda liiketoiminnan ja tuottaa mitä tahansa haluamaansa ilman velvollisuutta tehdä mitään todellista työtä ja ilman minkäänlaista velvollisuutta tai velvollisuutta muuhun yhteiskuntaan nähden.

Mitä ongelmia sosialisteilla on kapitalismin suhteen?

Sosialistit eivät usko, että kapitalismi on luonnostaan paha tai että sitä ei olisi koskaan pitänyt keksiä. Päinvastoin, jos otat sosialistin ja lähetät heidät takaisin feodalismien aikakauteen ennen teollista vallankumousta, he epäilemättä tukisivat kapitalistisen tuotantotavan perustamista. Kapitalismi on kiistatta lisännyt globaalia tuotantoa moninkertaisesti ja nostanut miljoonien ihmisten elintasoja, jotka työskentelivät feodaalisten vuokranantajien hyväksi. Mutta aivan kuten tekninen kehitys etenee jatkuvasti eteenpäin, yhteiskunnan on jatkettava etenemistä, ja me sosialistit uskomme, että

kapitalismi on vanhentunut järjestelmä. Emme usko, että kapitalismi on lopullinen tuotantotapa, ja uskomme, että kapitalismi on korvattava ylemmällä järjestelmällä. Kapitalismi on poliittisesti, taloudellisesti ja ekologisesti kestävä.

Mutta tämä herättää kysymyksen: Mikä on kapitalismin vika?

Pohjimmiltaan kapitalismi sallii kenen tahansa (jolla on riittävästi pääomaa) luoda liiketoiminnan ja tuottaa mitä tahansa haluamaansa, mutta haluavat myös ulkoista osallistumista työhön jottei heidän tarvitse työskennellä, vaan olla vain työpaikan omistaja. Kapitalistin (pääoman tuottamisen keinojen omistaja ja porvarillisen eli "ylemmän" luokan jäsen) ei tarvitse huolehtia siitä, onko heidän liiketoimintansa yhteiskuntaa edistävä. Kapitalistin on pelättävä liiketoimintansa vallankaappausta. Siksi sosialistit pitävät kapitalismia muun muassa ekologisesti kestävämmänä; koska maapallolla on rajalliset resurssit ja jokaisessa maassa on rajallinen tila rajoitetulle määrälle tehtaita. Kapitalismin aikana näitä tehtaita käytetään mihin tahansa, mikä voi tuottaa voittoa, ei välttämättömiin tarpeisiin, joita yhteiskunta todella tarvitsee. Tämä johtaa siihen, että köyhyydessä elävät ihmiset voivat ostaa älypuhelimien, mutta eivät aina voi laittaa ruokaa pöydälle. Kapitalistinen yhteiskunta tuottaa liian paljon siitä, mitä emme tarvitse, ja liian vähän siitä, mitä tarvitsemme, koska kapitalistinen järjestelmä perustuu kapitalistien voittoon, ei ihmisten tarpeisiin.

Mutta kapitalistit eivät päästä, että on aika lopettaa rahan ansaitseminen saavutettuaan tietyn nettovarallisuuden. Päinvastoin, kapitalistit eivät ole koskaan onnellisia ja pyrkivät jatkuvasti ansaitsemaan mahdollisimman paljon rahaa. Tämän ongelma on se, että raha on rakenne, jolla ei ole luontaista arvoa. Raha ei ole minkään arvoinen, vaan se edustaa arvoa, joka on olemassa jossain. Mutta rahan arvo ei ole loputon. Kapitalistit eivät voi ansaita rahaa ikuisesti, koska lopulta he ovat ottaneet kaiken arvon maailmalta ja heidän olisi aloitettava rahan ottaminen köyhiltä. Ja silti juuri näin on tapahtunut: Rikkaista on tullut rikkaampia ja köyhistä köyhempiä. Maailman pääoma on kertynyt maailman sadan rikkaimman ihmisen keskuuteen, ja tämä kasautuminen tapahtuu edelleen. Ja tämä pääoman kertyminen ei yksinkertaisesti tartu, vaan se on lopetettava.

Yksi kapitalismin tunnetuimmista kriitikoista ja yksi sosialismin perustajista oli Karl Marx. Vuosien varrella Marx kuvasi erilaisia kapitalismin ongelmia. Alla on vain muutama esimerkki. Työntekijöille maksetaan vähän, kun taas kapitalistit rikastuvat. Luultavasti ilmeisin ongelma, joka Marxilla oli kapitalismin kanssa, on se, että työntekijöille, jotka tekevät kaiken työn, maksetaan hyvin vähän, kun taas kapitalistit rikastuvat. Menetelmä, jota kapitalistit käyttävät ja ovat käyttäneet kapitalismin alusta lähtien, on primitiivisen kertymisen menetelmä ("Ursprüngliche Akkumulation"). Työntekijät tuottavat jotain yhdellä hinnalla, ja kapitalistit myyvät sen paljon korkeammalle, samalla kun kutistavat työntekijöiden palkat mahdollisimman paljon voittojen maksimoimiseksi. Voittoa, jonka kapitalistit saavat primitiivisen kertymismenetelmän avulla, kutsutaan ylijäämäarvoksi. Marxin mukaan tämä "voitto" on yksinkertaisesti varkaus, jonka kapitalistit varastavat ahkeralta työläiseltä. Marx uskoi vakaasti, että työntekijöillä on oikeus tuottamaansa arvoon ja että tuotantovälineillä työskentelevien pitäisi yksin omistaa nämä tuotantovälineet. Toisin sanoen Marx uskoi, että työpaikalla työskentelevien tulisi yhdessä omistaa ja demokraattisesti päättää, kuinka kyseistä työpaikkaa pidetään yllä.

Kapitalismi on vieraantumista - "Entfremdung".

Marx ymmärsi, että työ voi olla suurimman ilomme lähde, mutta kapitalismi on muuttanut sen sellaiseksi, jota me kaikki paheksomme. Kaikki vihaavat maanantaina. Maanantai on päivä, jolloin menetämme viikonlopun vapauden aloittaaksemme työskentelyn. Mutta miksi ihmiset vihaavat maanantaina? Miksi ihmiset eivät pidä työstään? Pohjimmiltaan nykyaikainen työ saa meidät tekemään yhtä asiaa koko päivän, mutta myös erottaa meidät unelmistamme. Yksilö, joka haluaisi säästää sinfonioita, saattaa joutua työskentelemään tehtaalla, koska hänen on ansaittava rahaa voidakseen hankkia ruokaa ja kodin. Ja toisaalta jotkut, jotka tekevät työtä joka hyödyttää yhteiskuntaa suoranaisesti (esimerkiksi opettajat), maksetaan hyvin vähän siitä. Toinen

vieraantumiseen liittyvä ongelma on että nykyaikaisesta työstä on tullut materialistista. Kapitalistit ja tehtaan omistajat eivät halua, että käsityöläiset valmistavat tuoleja huonekalutehtaallaan, he haluavat pystyä palkkaamaan melkein kenenkään tuottamaan yhden tuolin jalan ja kolme muuta ihmistä tuottamaan kolme muuta jalkaa, koska silloin se on helppo ampua ja vaihtaa joku, jos on voittoa, tai tuotanto voi kasvaa tekniikan kehityksen myötä. Kymmenen ihmistä voidaan korvata tietokoneella ja yksi insinööri ylläpitää tietokonetta, jolloin 9 henkilöä jää työttömäksi. Kaikki on voittoa varten.

Kapitalismi on hyvin epävakaa.

Kapitalismi on alusta alkaen täynnä talouskriisejä. Kapitalistit voivat peittää nämä kriisit ja kutsua niitä "harvinaisiksi" ja "viimeisiksi", mutta tämä on kaukana totuudesta, väitti Marx. Hänen mielestään kapitalismi on luonteeltaan epävakaa. Kapitalismi kärsii ylikriisistä eikä niinkään, kuten aiemmin. Moderni tuotanto on yksinkertaisesti liian tehokasta. Tuotamme liikaa: Paljon enemmän kuin voimme kuluttaa. Moderni työ on niin tuottavaa, että voisimme antaa kaikille maan päällä oleville talon, auton, tarpeeksi ruokaa ja vettä sekä ilmaisen pääsyn hyvään kouluun ja sairaalaan. Maailman ruokaohjelman laskelmien mukaan maailmassa on kuitenkin yli 795 miljoonaa ihmistä, joilla ei ole tarpeeksi ruokaa terveelliseen aktiiviseen elämään. Ja Global Campaign for Educationin mukaan yli 70 miljoonalla ihmisellä ei ole pääsyä koulutukseen. Jos tuottaisimme vain tarvitsemiamme tuotteita, hyvin harvat meistä joutuisivat toden teolla työskentelemään, ja voisimme varmistaa, että kaikilla olisi tarvitsemansa selviytymiseen. Kun ihmisillä on tarpeeksi ruokaa ja asuinpaikkaa, voimme alkaa huolehtia vähemmän välttämättömien tuotteiden tuottamisesta.

Mitä on sosialismi?

Kun useimmat ihmiset (länsimaissa, mukaan lukien Pohjois-Amerikka ja Eurooppa) kuulevat sanan "socialismi", he ajattelevat Skandinavian ja Keski-Euroopan hyvinvointivaltioita, joissa on korkeat verot ja erilaiset sosiaaliturvaverkot. On yleinen väärinkäsitys siitä, että nämä maat ovat sosialistisia. Oikea termi näiden maiden kuvaamiseksi on "sosiaalidemokratia", joka on sosialismin revisionistinen muoto, joka ei kannata siirtymistä sosialistiseen tuotantotapaan. Nämä maat ovat kaikilta osin edelleen kapitalistisia; he kannattavat nykytilanteen uudistamista, ei täydellistä siirtymistä kapitalismista sosialismiin.

Mitä sosialismi oikeastaan on, on yhteiskunnallisen organisaation poliittinen ja taloudellinen teoria, joka kannattaa sitä, että tuotanto-, jakelu- ja vaihtovälineiden tulisi olla koko yhteisön, ei yksityishenkilöiden omistuksessa ja hallinnassa.

Sosialistit uskovat, että työntekijöillä on oikeus tuottamaansa arvoon ja että kapitalisteilla, jotka eivät tee muuta kuin omistavat yrityksiä, tehtaita, yrityksiä jne., Ei ole oikein varastaa saavutuksia ahkeralta työntekijäiltä. Sosialismi on luonnostaan antikapitalistinen ideologia, ja sosialistit uskovat, että kapitalismi on vanhentunut järjestelmä, joka on korvattava, jotta työväenluokka saavuttaisi todellisen vapauden sortamisesta ja hyväksikäytöstä. "Socialismi" voidaan käyttää myös kattoterminä, joka kuvaa kokoelmaa ideologioita, jotka puolustavat sosialistista tuotantotapaa. Tämä sisältää muun muassa seuraavat:

Anarkismi

Kommunismi

Demokraattinen sosialismi

Libertarian sosialismi

Syndikalismi

Suurin osa sosialismin muodoista perustuu marxilaisuuteen tai ainakin innoittamana siitä.

Mitä eroa on sosialidemokratian ja demokraattisen sosialismin välillä?

Yksinkertaisesti sanottuna, demokraattinen sosialismi kannattaa siirtymistä (riippumatta siitä, onko se vallankumouksellinen tai uudistuksellinen) kapitalistisesta tuotantotavasta sosialistiseen tuotantotapaan, johon liittyy demokraattinen järjestelmä, kun taas sosiaalidemokratia kannattaa "paremman" version kapitalismia, joka saavutetaan uudistamalla taloushallintoa. Tämän mahdollistaa valtion omistuksen (pääosin) yhteiskunnan osille sekä korotetuilla veroilla maksettaviin sosiaaliturvaverkkoihin ja hyvinvointiin.

Mikä vikaa sosiaalisissa ympäristö verkoissa ja hyvinvoinnissa?

Näissä asioissa ei ole mitään luonnostaan vikaa. Itse asiassa sosialistit haluavat lisää hyvinvointia ja sosiaaliturvaa ihmisille. Sosialistit haluavat varmistaa, että kaikilla on asuinpaikka, tarpeeksi ruokaa ja vettä terveelliseen elämään sekä vapaa pääsy opetukseen ja sairaaloihin, muun muassa (vanhempainloma, työturvallisuuslait, palkallinen sairausloma, palkallinen loma, jne.). Suurimmalla osalla sosialisteista pitävät sosiaalidemokratioiden (jotka ovat tunnettuja kansalaisilleen tarjoamastaan ylellisyydestä) ongelmana sitä, että he tarjoavat ensinnäkin vain osan näistä asioista kansalaisilleen (esimerkiksi sosiaalidemokraatit eivät tarjoa ilmaista asuntoa). Asiat maksetaan enimmäkseen veroilla. Korkeat tuloverot ovat suoraan ristiriidassa sosialistisen ajatuksen kanssa antaa työntekijöille kasata kylvöään. Ottamalla ansaitut palkat proletariaatilta (työväen ja keskiluokan) sosiaalidemokraattisesta valtiosta ei tule parempi kuin kapitalistiluokasta, joka käyttää primitiivistä kasautumismenetelmää saadakseen voittoa työntekijöistään. Lisätietoja tästä jäljempänä tältä sivulta. Mikä on marxismi?

Marxismi on maailmankuva ja menetelmä yhteiskunnan analyysistä sekä kokoelma poliittisia ja taloudellisia teorioita, jotka ovat kehittäneet Karl Marx ja Friedrich Engels. Marxilaisuus keskittyy luokkasuhteisiin ja yhteiskunnallisiin konflikteihin, sekä käyttää historiallisen kehityksen materialistista tulkintaa ja dialektista näkemystä sosiaalisesta muutoksesta. Marxilaisessa metodologiassa käytetään taloudellisia ja sosiaalipoliittisia tutkimuksia ja sovelletaan sitä kapitalismin kehityksen ja luokkataistelun roolia taloudellisissa muutoksissa analyysiin ja kritisoimiseen. Vaikka sosialismi ja kommunismi olivat olemassa ennen Marxia, hän ja Engels tekivät utopistisen unelman täydellisestä yhteiskunnasta käytännön tieteksi. Karl Marx ja Friedrich Engels ovat yksin vastuussa sosialismin ja kommunismin suosimisesta kaikkialla maailmassa, ja on turvallista sanoa, että sosialismi olisi pysynyt epäkäytännöllisenä, utopistisena, lähes mahdottomana toteuttaa ideologiana ilman marxilaisia analyyseja.

Mikä on kommunismi?

Kommunismi on sosiaalinen, poliittinen ja taloudellinen ideologia ja liike, jonka lopullinen tavoite on kommunistisen yhteiskunnan perustaminen. Kommunistinen yhteiskunta on sosialismin viimeinen vaihe. Se määritellään sosioekonomiseksi järjestykseksi, joka rakentuu tuotantovälineiden yhteisomistukseen ja sosiaalisten luokkien, rahan ja valtion puuttumiseen. Termi "kommunistinen yhteiskunta" tulisi erottaa länsimaisesta "kommunistisen valtion" käsitteestä, jälkimmäinen viittaa valtioon, jota hallitsee puolue, joka tunnustaa muunnelman marxilais-leninismistä.

Mitä eroa on sosialismin ja kommunismin välillä?

Marxilaisessa teoriassa sosialismi on siirtymätila kapitalismin kaatumisen ja kommunismin toteutumisen välillä. Kommunismi on sosialismin korkeampi vaihe ja sosialismi on alempi kommunismin vaihe.

"Kommunistiset" maat, kuten Kiina, Kuuba, Laos, Nepal ja Vietnam, eivät ole koskaan väittäneet saavuttaneensa kommunismia, mutta ovat kommunistisia siinä mielessä, että heidän tavoitteensa (tai ainakin heidän ilmoitettu tavoitteensa) on kommunistisen yhteiskunnan perustaminen.

Joten kommunistit ovat sosialisteja?

Kyllä, kaikki kommunistit ovat määritelmän mukaan myös sosialisteja, mutta kaikki sosialistit eivät ole kommunisteja. Suurin osa sosialisteista on samaa mieltä siitä, että teoriassa kommunismin pitäisi olla seuraava tuotantomuoto sosialismin jälkeen, mutta erilaisilla sosialistisilla ideologioilla on omat

ajatuksensa siitä, miten tämä yhteiskunta tulisi saavuttaa ja miltä se näyttäisi (ja jos siihen edes pääsee ollenkaan) . Lisäksi monet sosialistiset järjestöt ja poliittiset puolueet eivät enää halua liittyä sanaan kommunismi, sen jälkeen kun Neuvostoliitto ja itäinen blokki muuttivat olennaisesti sanan kommunismi sanasta valtioton, rahaton, globaali yhteiskunta, yhteisillä tuotantovälineillä, valtioksi, jota hallitsee "marxilais-leninistinen poliittinen puolue".

Kannattavatko sosialistit demokratiaa vai diktatuuria?

Demokratiaa. Diktatuuria ei tarvita missään sosialismin vaiheessa. Sosialistit kannattavat kuitenkin niin sanottua "proletariaatin diktatuuria", jota ei pidä sekoittaa todelliseen diktatuuriin. Marxilaisessa teoriassa kaikilla yhteiskunnilla, joilla on taloudellisia luokkia, on myös diktatuuri yhdestä näistä luokista. Kapitalistisessa yhteiskunnassa porvarillisella luokalla on poliittinen valta proletariaatissa, joten kapitalistista yhteiskuntaa voidaan kutsua porvariston diktatuuriksi. Toisaalta sosialistista yhteiskuntaa oletetaan hallitsevan työväenluokka, joten sitä kutsutaan proletariaatin diktatuuriksi, eli "työväenluokan hallinnassa". Proletariaatin diktatuuri on kuitenkin olemassa vain sosialistisessa yhteiskunnassa. Luokattomassa kommunistisessa yhteiskunnassa ei ole minkään tietyn luokan diktatuuria.

Monet sosialistit uskovat, että sosialismia on mahdotonta saavuttaa porvarillisen (liberaalin, parlamentaarisen) demokratian avulla, koska rikkaat ovat suunnitelleet nämä järjestelmät pitääkseen rikkaat vallassa. Mutta se ei ole totta, että sosialistit eivät halua demokratiaa. Itse asiassa sosialistit haluavat enemmän demokratiaa verrattuna siihen mitä nyt jo on: sosialistit haluavat todellisen demokratian, jossa jokaisen yksilön ääni ja mielipide todella merkitsevät. Sosialistit eivät halua vain suurempaa demokratiaa (ts. Antamalla väestön hallita suoraan maansa hallintaa, sen sijaan että he äänestäisivät "edustajaa", joka lupaa äänestää heidän etujensa mukaisesti, mutta jolla ei ole todellista velvollisuutta tosiasiallisesti tehdä niin), mutta mahdollistaa myös tuotantovälineiden demokraattisen valvonnan. Toisin sanoen, anna kaikkien työntekijöiden päättää demokraattisesti siitä, miten heidän työpaikkaansa hoidetaan, mitä tuotetaan, kuinka paljon sen pitäisi myydä jne.

Oliko natsi-Saksa sosialistinen?

Vaikka natsipuoluetta kutsuttiin "kansallissosialistiksi", se ei ollut sosialistinen. Natsit edistivät korporatistista, luokan kollaboratiivista ideologiaa, jota he kutsuivat "sosialistiksi" yrittäessään saada työväenluokan tukea (sosialismi oli tuolloin Saksassa suosittu idea). Käytännössä natsi-Saksa yksityisti suurimman osan taloudesta, teki itsenäisistä ammattiliitoista laittomia ja asetti kommunistit, sosialistit ja sosiaalidemokraatit keskitysleireille yhdessä muiden "ei-toivottujen" kansalaisten, kuten juutalaisten, värikkäiden, vammaisten jne. Kanssa.

Eikö kukaan saisi omistaa mitään kommunismin aikana?

Jos pelkää, että kommunistit murtautuvat kotiisi ja vievät Xboxisi, koska yksityisomaisuus on lakkautettu, voit nukkua helposti tietäen, että "yksityisomaisuus" ei ole sama kuin "henkilökohtainen omaisuus". Yksityisomaisuus viittaa tuotantovälineisiin (tehtaat, koneet jne.), Kun taas henkilökohtainen omaisuus viittaa tavarihin, jotka omistat tavalliselle henkilölle. Talosi, autosi ja Xbox ovat kaikki henkilökohtaista omaisuutta ja kuuluvat sinulle.

Pitäisikö talonmiehille ja lääkäreille sama maksu kommunismin aikana?

Ei, kommunistit ovat kaikki sen puolesta, että työntekijät saavat ansaitsemansa luoton. Lääkäri osallistuu enemmän yhteiskuntaan kuin vahtimestari, joten lääkäri saa enemmän kuin talonmies, mutta he molemmat tarvitsevat silti ruokaa, vettä, kodin, terveydenhuoltoa, koulutusta, ehkä autoa jne. Lääkäri saattaa kuitenkin saada joitain mukavampia esineitä, enemmän lomaa tai vapaapäiviä, vähemmän tunteja ja muita ei-rahallisia etuja.

On myös se näkökohta, että merkityksettömiä uria, kuten "talonmies", ei ehkä edes ole olemassa sosialismin tai kommunismin aikana, ja että siivoamisvelvollisuus jaetaan tietyn yhteisön (kuten työpaikan tai naapuruston) ihmisten kesken.

Viime kädessä kommunistit haluavat eron rahasta kokonaan.

[Star Trek - Money Doesn't Exist in the Future](#)

Tässä "Star Trek: First Contact" katkelmassa kapteeni Picard selittää 2000-luvun naiselle, kuinka tulevaisuuden taloustiede on jonkin verran erilainen ja että rahaa ei ole olemassa. Picard kuvaa, kuinka rikkauden hankkiminen ei ole enää motivaation lähde elämässämme, että sen sijaan pyrimme parantamaan itseämme ja muuta ihmiskuntaa.

Rahan poistaminen ei kuitenkaan tapahtuisi samanaikaisesti kapitalismin poistamisen kanssa. Rahaa käytettäisiin edelleen sosialistisessa yhteiskunnassa, todennäköisesti satoja vuosia. Aivan tärkeä osa sosialismia on, että työnantajat eivät enää hyväksikäytä työntekijöitä ja että he voivat vapaasti nauttia työstään. Jonkin aikaa tämä todennäköisesti ilmenisi rahana, joka voitaisiin käyttää kulutustavaroiden ostamiseen: videopelit, autot, sikarit, hyvä ruoka jne. Mitä ikinä tavalliset ihmiset haluavat. Jos sosialismista tulee hallitseva tuotantotapa maailmassa ja automaatio ja tuottavuus kasvavat edelleen nykyisellä vauhdilla, rahan tarve, samoin kuin valtiot häviävät. Tässä vaiheessa sosialistinen yhteiskunta alkaisi siirtyä kommunistiseen yhteiskuntaan.

Kaksi upeaa videota, joita suosittelen, ovat "[Humans Need Not Apply](#)" CGPGrey ja "[The Rise of the Machines – Why Automation is Different this Time](#)" Kurzgesagt. He menevät yksityiskohtiin siitä, kuinka suuri katastrofi automaatio on nykyiselle kapitalistiselle yhteiskunnallemme.

Sosialismin/kommunismin aikana automaatio ei kuitenkaan ole muuta kuin hyödyllistä. Se vain antaa useammille ihmisille mahdollisuuden viettää aikaa tehden sitä, mitä he todella haluavat tehdä sen sijaan, että työskentelevät tehtaalla.

Eivätkö kaikki sosialismin yritykset ole epäonnistuneet? Entä Stalin ja gulagit, ja niin edelleen?

Ei, monet niistä onnistuivat. Useimmissa paikoissa, joissa olet kuullut sosialistisesta vallankumouksesta, aineelliset olosuhteet ovat parantuneet huomattavasti. Ellei niissä paikoissa olisi tapahtunut vallankumouksia, et todennäköisesti olisi kuullut niistä paljon, ja ne olisivat kuin kaikki köyhät kapitalistiset maat Afrikassa, Etelä-Amerikassa ja Aasiassa.

Kun kysymys on "Oliko Stalin vastuussa miljoonista kuolemista?", Sosialistit ovat samaa mieltä hyvin harvoin. Sosialisteilla on yleensä kolme tapaa tarkastella Stalinia ja hänen hallituskauttaan:

1. Stalin oli julma diktaattori, joka petti Leninin ja koko sosialismin.
2. Stalin teki parhaansa huonossa tilanteessa (toinen maailmansota).
3. Stalin ei ollut diktaattori, ja hän antoi hyvän panoksen sosialismiin ja koko maailmaan.

Mutta sen sijaan, että yrittäisin väittää toisen tai toisen puolen puolesta, suosittelen pari kirjaa, jotka väittävät eri näkökulmista asiasta, jonka voit lukea. Linkit ovat tämän sivun alaosassa.

Onko sosiaalidemokratia vai "pohjoismainen sosialismi" toimiva vaihtoehto kapitalismille?

Sosiaalidemokratia on järjestelmä, joka puolustaa määritelmän mukaan sosiaalista oikeudenmukaisuutta kapitalistisen talouden puitteissa. Se ei toimi vaihtoehtona itse kapitalismille, vaan pikemminkin erilaiselle, "ystävällisemmälle" versiolle. Monille sosiaalidemokraattinen järjestelmä näyttää hyvältä välielle kapitalismin ja sosialismin välillä. Mutta sosiaalidemokratia on järjestelmä, joka perustuu paitsi kotimaan työntekijöiden, mutta myös "kehitysmaiden" hyväksikäyttöön. Sosiaalidemokratia ei ole elinkelpoinen ilman ylellisyyttä, jonka offshore-työvoima tarjoaa. Jos kehitysmaiden työntekijöiden olosuhteet paranevat (esim. Lapsityövoima kielletäisiin ja 12 tunnin työpäivä muutetaan 8 tai 6 tunniksi), elintaso laskee sosiaalidemokraattisissa maissa.

Muita sosialidemokratian kritiikkejä ovat siitä, että sosialidemokraattisten maiden demokraattiset järjestelmät palvelevat edelleen varakkaita. Rikkaat ja suuryritykset työskentelevät väsymättä kumotakseen kaikki työntekijöiden demokraattisilla keinoilla saamat edut (yleinen terveydenhuolto, ilmainen koulutus, työttömyystuki, vähimmäispalkan korottaminen jne.). Tämä jakaa parlamentin

missä tahansa sosiaalidemokraattisessa maassa rikkaisiin ja sosiaalidemokraatteihin joiden erimielisyydet eivät lopu koskaan eikä voittajaa löydy. Lyhyet hallituskaudet pyrkivät luomaan mahdollisimman moni lyhytaikaisia muutoksia, eikä pitkiä sitoutumisia, hävittäen ideologian kokonaan.

Sosialismi/kommunismi ei voi toimia ihmisluonnon takia.

Nopea katsaus historiaan (tuotantomuodon vaikutus esim. kulttuuriin) pilaa ajatuksen siitä, että "ihmisluonto" on staattinen muuttumaton asia. Ihmisen luonne ja käyttäytyminen on muovautuvaa, jonka todistaa monet erot ihmisten käyttäytymisessä vuosisatojen ajan, ympäri maailmaa.

Nämä argumentit päätyvät siihen tosiasiaan, että yhteiskuntaa hallitseva ideologia muokkaavat käytöstämme. Toisin sanoen mielestämme on "luonnollista" työskennellä rahallisten etujen vuoksi, koska se on melkein ainoa valinta, joka meillä on tällä hetkellä. Vaikuttaa "luonnolliselta", että hierarkia on oltava, koska meillä on ne työpaikoillamme, demokratiassamme, kodissamme jne. Ihmiset vaikuttavat ahneilta "luonnostaan", koska ilman rahaa me näemme nälkää tai emme voi ylläpitää asuinpaikkaamme, joten on meidän etu yrittää kerätä rahaa nykyisen taloudellisen rakenteen mukaisesti. Kapitalismi kirjaimellisesti pakottaa kapitalistit käyttäytymään tavalla, joka voidaan nähdä ahneena, koska jos he eivät tee niin, heidän kilpailijansa tekevät näin. Järjestelmä tekee näistä asioista luonnollisia tai välttämättömiä.

Mutta Engels, Marx ja muut kumoivat nämä asiat ihmisluonnosta katsomalla historiaa. Monien Amerikan alkuperäiskansojen joukossa ei ollut rahaa. Miten sitten tapahtui mitään, jos raha on ainoa kannustin työskennellä? On paljon todisteita siitä, että ihmiset toimivat miljoonien vuosien ajan enemmän tai vähemmän yhteisöllisesti. Vain vähän tai ei lainkaan hierarkiaa. Jos se olisi synnynnäinen "ihmisluonto", miten se voisi olla niin? Kuinka ahneat ihmiset voisivat tehdä yhteistyötä ja selviytyä miljoonia vuosia, jos he kaikki olivat luonnostaan ahneita ja puhtaasti itsestään kiinnostuneita?

Nykyaikaisen ihmiskäyttäytymisen määrittäminen "ihmisluontoon" katsomatta historiaa ja ottamatta huomioon ihmisen käyttäytymistä, välittämättä ympäristön vaikutuksia on yksinkertaista ja epätieteellistä, ja se on yleensä tekosyy poliittisesti heikkohermoisille tai ihmisille jotka hyötyvät nykyisestä talousjärjestelmästä.

Meidän hallitsemiseksi alistumme suurille määrille propagandaa. Mutta asian ydin, jonka Marx kertoi, on se, että järjestelmä (kapitalismi) pakottaa nuo olosuhteet. Menestyäkseen kapitalismissa kannattaa usein käyttäytyä ahneesti. Tässä Marxin ideat tulevat todella voimakkaasti esille. Jos haluat muuttaa tätä käyttäytymistä (ahneutta) sinun tarvitsee vain muuttaa järjestelmää. Jos sinulla on järjestelmä (sosialismi), jossa sinulla on aina koti, aina ruokaa, aina lääketieteellistä hoitoa, aina vettä - silloin ei tarvitse käyttäytyä ahneesti selviytyäkseen ja ihmisarvoisen ja tarkoituksellisen elämän puolesta. Marx väittää, että ahneus siirtyy ihmisen tilasta. Myös köyhyys ja sota. Tämä oli Karl Marxin vaarallinen idea - et muuttaisi vain maailmaa, vaan koko ihmiskuntaa.

Kukaan ei halua työskennellä kommunismin alla.

Motivaatio toimii samalla tavalla: tuotantotapa mahdollistaa sen. Itsekkyyks ei ole ollut työn päämotivaatio historiassa. On typerää ajatella, että ilman kapitalismia ja kapitalisteja me kaikki istuisimme ja kuolisimme nälkään. Suurin osa ihmiskunnan historiasta oli ilman näitä asioita, primitiivisen kommunismin muodossa.

Ajattele sitä näin: Sinä ja kaksi ystävääsi asutte maatilalla. Te kaikki tarvitsette navetan, joten rakennatte sen yhdessä. Joku pilkkoo puuta, joku tekee suunnitelmat, joku vetää puun siihen paikkaan, johon navetta on tarkoitus rakentaa. Koska kaikki tarvitsevat navettaa ja aikoo käyttää sitä, ei tarvitse vaihtaa rahaa tämän prosessin aikana. Kaikki navetan tuottamistavat ovat kaikkien omistuksessa yhteisöllisesti. Onnittelut: Olette juuri osallistuneet kommunismiin. Se ei ollut niin pelottavaa, vai mitä? Ei ole olemassa "navettarakennuksen toimitusjohtajaa", joka sanelee kahdelle muulle, maksaa heille palkan ja tulee sitten navetan ainoaksi omistajaksi ja veloittaa rakentajia, kun

he haluavat käyttää navettaa. Koska se on tehotonta. Kapitalismi on tehotonta. Kapitalismi ei toimi "ihmisluonnon" takia.

Sosialismi/kommunismi on idealistista.

Tämä ei todellakaan voi olla kauempana totuudesta. Sosialismi perustuu historialliseen ja dialektiseen materialismiin eikä Hegelin dialektiikkaan. Tämä tarkoittaa, että se perustuu todisteisiin perustuvaan materialistiseen yhteiskunnan ymmärtämiseen ja konflikteihin, jotka johtuvat erilaisista luokkaeroista, jotka ilmenevät fyysisenä konfliktina ideologisten taistelujen vastakohtana. Marxismi on tieteellisen menetelmän sosiaalinen vastine, se on analyttinen ja etenee ja muuttaa analyysiään yhteiskunnan muutosten perusteella.

Lisätietoja: Sosialismi: utopistinen ja tieteellinen, kirjoittanut Friedrich Engels.

Sosialismi / kommunismi näyttää hyvältä paperilla, mutta se ei toimi käytännössä.

Kyllä, se toimii. Aivan kuten kapitalismi ja feodalismi toimivat. Kysymys ei ole "toimiiko se?", kysymys on "mikä toimii parhaiten tavalliselle ihmiselle?" ja koska sosialismi on ideologia, joka on tarkoitettu tavalliselle ihmiselle pikemminkin kuin rikkaille, ja historia on osoittanut meille, että vain sosialismi pystyy muuttamaan kehitymättömän feodaalijan modernisoiduksi teolliseksi voimalliseksi muutamassa vuodessa, ei ole epäilystäkään, että sosialismi ei vain toimi, vaan toimii paremmin kuin muut vaihtoehdot.

Joka kerta, kun sosialismia on yritetty, Yhdysvallat on puuttunut asiaan joko suoraan sodan kautta sosialistisia maita vastaan:

Korean sota 1950-53

Libanonin kriisi 1958

Sikojenlahden hyökkäys Kuubassa 1961

Simban kapina 1964

Vietnamin sota 1965-75

Kommunistinen kapina Thaimaassa 1965-83

Monikansalliset joukot Libanonissa 1982-1984

Grenadan hyökkäys 1983

Tai antamalla CIA: n muuttaa hallitusta:

Iranin vallankaappaus vuonna 1953, jossa USA kukisti demokraattisesti valitun sosialistin (Mohammad Mosaddegh) autoritaarisen diktaattorin (Mohammad Reza Pahlavi) hyväksi.

Vuoden 1954 Guatemalan vallankaappaus, jossa USA kukisti demokraattisesti valitun sosiaalidemokraatin (Jacobo Árbenz) autoritaarisen diktaattorin (Carlos Castillo Armas) hyväksi.

Vuoden 1973 Chilen vallankaappaus, jossa USA kukisti demokraattisesti valitun sosialistin (Salvador Allende) totalitaarisen fasistisen diktaattorin (Augusto Pinochet, joka tappoi yli 3000 ihmistä, kidutti 30 000 ihmistä ja 80 000 ihmistä keskitysleireille) eduksi.

Vuoden 1991 Haitin vallankaappaus, jossa USA kukisti demokraattisesti valitun sosiaalidemokraatin (Jean-Bertrand Aristide), jonka uskotaan yleisesti olleen Haitin ensimmäisten rehellisten vaalien voittaja, autoritaarisen diktaattorin (Raoul Cédras) hyväksi. .

Ja pidä mielessä, että yllä on vain luettelo CIA: n onnistuneista hallintomuutoksista sosialistisia kansakuntia vastaan. Se ei sisällä CIA: n epäonnistuneita yrityksiä järjestelmämuutoksiin eikä CIA: n yrityksiä (onnistuneita tai epäonnistuneita) hallintomuutoksiin ei-sosialistisia maita vastaan. CIA on ollut mukana ainakin 21 salaisessa järjestelmämuutoksen toiminnassa.

Tai epäsuorasti tukemalla sosialistien vihollisia:

Venäjän sisällissota 1918-20

Kiinan sisällissota 1944-49

Kreikan sisällissota 1944-49

Ensimmäinen Indokiinan sota 1946-54

Paraguayn sisällissota 1947

Malaijin hätä 1948-60

Maumau-kansannousu 1952-60
Kuuban vallankumous 1953-59
Toinen Indokiinan sota 1953-75
Ensimmäinen Taiwanin salmen kriisi 1954–55
Algerian sota 1954-62
Toinen Taiwanin salmen kriisi 1958
Keski-Amerikan kriisi 1960-96
Kongon kriisi 1960-65
Eritrean vapaussota 1961-91
Dhofarin kapina 1962-76
Sarawakin kommunistinen kapina 1962-90
Kapinalliset Koillis-Intiassa 1963-nykypäivä
Dominikaaninen sisällissota 1965
Tšadin sisällissota 1965-79
Bolivian kampanja 1966-67
Toinen Korean sota 1966-69
Etelä-Afrikan rajasota 1966-90
Lyijyn vuodet 1968-82 (jossa USA tuki natseja, jotka taistelivat marxilaisia-leninistisiä antifasisteja vastaan)
Kommunistinen kapina Malesiassa 1968-89
Al-Wadiah-sota 1969
Sisäiset konfliktit Filippiineillä 1969-nykypäivä
Jemeniläisten sota 1972
Angolan sisällissota 1974-2002
Etiopian sisällissota 1974-91
Libanonin sisällissota 1975-90
Länsi-Saharan sota 1975-91
Indonesian miehitys Itä-Timorissa 1975-91
Kapinalliset Laosissa 1975-nykypäivä
Kansalaiskonflikti Turkissa 1976-nykypäivä
Ogadenin sota 1977-78
Kambodžan ja Vietnamin sota 1977-91 (jossa USA tuki joukkomurhia teeskentelevää sosialistista Pol Potia)
Mosambikin sisällissota 1977-92
NDF: n kapina 1978-82
Tšadin ja Libyan konflikti 1978–87
Jemeniläisten sota 1979
Afganistanin ja Neuvostoliiton sota 1979-89 (jossa Yhdysvallat tuki "vapauden taistelua" islamilaisia ryhmiä, jotka myöhemmin muodostivat Al-Qaidan ja ISIS: n)
Sisäinen konflikti Perussa 1980-nykypäivä
Afganistanin sisällissota 1989-92

Mitä voin tehdä, jos tuen sosialistisen yhteiskunnan perustamista?

Tärkeä osa on tutkia (paljon) ja liittyä paikalliseen sosialistiseen puolueeseen tai organisaatioon. Katso alla olevasta osiosta mitä lukea. Kun olet sosialistisen puolueen jäsen, muista liittyä heidän toimintaansa ja olla mukana. Pelkkä jäseneksi tuleminen ei auta puoluetta niin paljon. Ole etsimässä paikallisia ilmenemismuotoja tai tapahtumia, ja opeta työkavereillesi sosialismista ja ehkä jopa jaa tämä sivusto ystäväiesi kanssa. Yhdessä voimme rakentaa paremman, vapaamman, demokraattisemman maailman, jossa kukaan ei ole ilman ruokaa, vettä, asumista, työtä, koulutusta tai terveydenhuoltoa.

Lisää luettavaa suomeksi

<https://www.skp.fi/asiakirjat/suuntana-sosialistinen-suomi>
<https://www.skp.fi/ohjelmat>

Englanniksi

[Beginner's Guide to Marxism.](#)
[Beginner's Guide to Marxism-Leninism.](#)
[Beginner's Guide to Marxism-Leninism-Maoism.](#)
[Beginner's Guide to Trotskyism.](#)
[Beginner's Guide to Left-Communism.](#)
[Anti-Revisionism study guide.](#)
[Anarchy FAQ.](#)

Helpful websites:

[/r/Communism101.](#)
[Marxists.org.](#)
[Dictionary of Revolutionary Marxism.](#)

On the question of famines in the Soviet Union:

[Fraud, Famine, and Fascism](#) by Douglas Tottle.
[The 1932 Harvest and the Famine of 1933](#) by Mark Tauger.
[Natural Disaster and Human Actions in the Soviet Famine of 1931–1933](#) by Mark Tauger.
[The Years of Hunger: Soviet Agriculture, 1931–1933](#) by R. W. Davies and Stephen G. Wheatcroft.

On the question of repression, gulags, and human rights in the Soviet Union:

[The Triumph of Evil](#) by Austin Murphy.
[Human Rights in the Soviet Union](#) by Albert Syzmanski.
[Another View of Stalin](#) by Ludo Martens.
[The Essential Stalin](#) by Bruce Franklin.
[Stalinist Terror: New Perspectives](#) by John Arch Getty and Roberta Thompson Manning.
[Origins of the Great Purges](#) by John Arch Getty.
[Khrushchev Lied](#) by Grover Furr.
[Blood Lies](#) by Grover Furr.
[Blackshirts and Reds](#) by Michael Parenti.

On the question of if there was democracy in the Soviet Union:

[The 1936 Soviet Constitution.](#)
[Soviet Democracy](#) by Pat Sloan.
[Soviet Communism: A New Civilization](#) by Sydney and Beatrice Webb.
[Is the Red Flag Flying?](#) by Albert Syzmanski.
[Socialism Betrayed](#) by Roger Keeran and Thomas Kenny.
[Life and Terror in Stalin's Russia, 1934–1941](#) by Robert Thurston.
[Democracy, East Germany, and the Berlin Wall](#) by Stephen Gowans.
[The Russians are Coming: The Politics of Anti-Sovietism](#) by V.L. Allen.

On the question of repression, famine, and human rights in the People's Republic of China:

[Did Mao Really Kill Millions in the Great Leap Forward?](#) by Joseph Ball.
[Monster or Liberator?](#) by Carlos Martinez.
[The Battle for China's Past](#) by Mobo Gao.
[Was Mao Really a Monster?](#) by Gregor Benton and Lin Chun.

On the question of democracy in the People's Republic of China:

[The Rise of the Chinese People's Communes](#) by Anna Louise Strong.
[The Chinese Road to Socialism: Economics of the Cultural Revolution](#) by E. L. Wheelwright.
[Fanshen: A Documentary of Revolution in a Chinese Village](#) by William Hinton.
[Shenfan: The Continuing Revolution in a Chinese Village](#) by William Hinton.
[Turning Point in China: An Essay on the Cultural Revolution](#) by William Hinton.

On Che Guevara:

[Che: A Revolutionary Life](#) by Jon Lee Anderson.
[Debunking the 'Che Guevara Was Racist!' Lie](#) by Cuervo Rojo.